มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

THAI COMMUNITY PRODUCT STANDARD

มผช.๖๔/๒๕๕๘

เครื่องเรือนหวาย

RATTAN WICKER FURNITURES

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 97.140

ISBN 978-616-346-147-6

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เครื่องเรือนหวาย

มผช.๖๔/๒๕๕๘

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๒๐๒-๓๓๓๔-๕

ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ฉบับที่ ๒๐๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๘)
เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เครื่องเรือนหวาย

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนหวาย มาตรฐานเลขที่ มผช.๖๔/๒๕๔๖ และคณะอนุกรรมการพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน คณะที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๓-๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนหวาย มาตรฐานเลขที่ มผช.๖๔/๒๕๔๖ และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนหวาย ขึ้นใหม่

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงออกประกาศยกเลิกประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๗๐ (พ.ศ. ๒๕๔๖) ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖ และออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เครื่องเรือนหวาย มาตรฐานเลขที่ มผช.๖๔/๒๕๕๘ ขึ้นใหม่ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

หทัย อู่ไทย
เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เครื่องเรือนหวาย

๑. ขอบข่าย

๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเครื่องเรือนที่ทำด้วยหวายเป็นวัสดุหลัก อาจมีวัสดุอื่น เช่น โลหะ วัสดุสังเคราะห์ วัสดุธรรมชาติ เป็นโครงสร้างรับน้ำหนัก

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

๒.๑ เครื่องเรือนหวาย หมายถึง เครื่องเรือนที่ได้จากการนำหวายชนิดที่เหมาะสม มาผ่านกรรมวิธีการตัด ดัด ต่อ ม้วน สาน พัน ถัก ประกอบ ขัดตกแต่ง หรืออื่นๆ เพื่อให้มีรูปแบบและรูปทรงตามต้องการ หรือนำหวายไปยึดติดหรือตกแต่งกับวัสดุอื่นที่ใช้เป็นส่วนประกอบของโครงสร้างรับน้ำหนัก เช่น ไม้ ไม้ไผ่ หวาย โลหะ อาจมีการฟอก แต่งสี เคลือบด้วยสารเคลือบเงา ประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่นเพื่อเพิ่มความสวยงาม เช่น ผ้า หนังเทียม

๒.๒ ความยาวของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวระดับของโต๊ะที่ยาวที่สุด

๒.๓ ความกว้างของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวระดับของโต๊ะที่สั้นกว่าความยาว

๒.๔ ความสูงของโต๊ะ หมายถึง มิติตามแนวดิ่งของโต๊ะที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นผิวหน้า

๒.๕ ความลึกของโต๊ะ (เฉพาะโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะข้างเตียง) หมายถึง มิติตามแนวนอนของโต๊ะที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของพื้นโต๊ะจากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง

๒.๖ ความกว้างของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างพื้นที่นั่งด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง

๒.๗ ความลึกของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวนอนที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของพื้นที่นั่งจากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง กรณีที่มีพนักพิงให้วัดจากด้านหน้าไปถึงจุดกึ่งกลางของแนวตัดระหว่างพื้นที่นั่งกับพนักพิง

๒.๘ ความสูงของที่นั่ง หมายถึง มิติตามแนวดิ่งที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของจุดกึ่งกลางพื้นที่นั่งด้านหน้า

๒.๙ ความสูงของเท้าแขน หมายถึง มิติตามแนวดิ่งที่วัดจากจุดกึ่งกลางพื้นที่นั่งด้านหลังถึงผิวบนเท้าแขน

๒.๑๐ ความกว้างของตู้ หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างของตู้จากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง

๒.๑๑ ความลึกของตู้ หมายถึง มิติตามแนวนอนที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของตู้จากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง

๒.๑๒ ความสูงของตู้ หมายถึง มิติตามแนวดิ่งของตู้ที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นผิวหน้า

๒.๑๓ ความกว้างของเตียงนอน หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างของพื้นที่นอนด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง

๒.๑๔ ความยาวของเตียงนอน หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบส่วนท้ายของพื้นที่นอนไปยังขอบส่วนหัวของพื้นที่นอน

๒.๑๕ ความสูงของเตียงนอน หมายถึง มิติตามแนวดิ่งของเตียงที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นที่นอน

๒.๑๖ความกว้างของชั้นวางของ หมายถึง มิติตามแนวระดับที่วัดจากขอบข้างของชั้นวางของจากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง

๒.๑๗ ความลึกของชั้นวางของ หมายถึง มิติตามแนวนอนที่วัดตามแนวเส้นกึ่งกลางของชั้นวางของจากด้านหน้าไปถึงด้านหลัง

๒.๑๘ ความสูงของชั้นวางของ หมายถึง มิติตามแนวดิ่งของชั้นวางของที่วัดจากพื้นถึงจุดสูงสุดของพื้นผิวหน้า

๓. ชนิด

๓.๑ เครื่องเรือนหวาย แบ่งตามการใช้งานออกเป็น ๕ ชนิด คือ

๓.๑.๑ โต๊ะ

๓.๑.๒ เก้าอี้

๓.๑.๓ ตู้

๓.๑.๔ เตียงนอน

๓.๑.๕ ชั้นวางของ

๔. ขนาด

๔.๑ ความกว้าง ความยาว ความสูง และความลึก แล้วแต่ชนิดของเครื่องเรือนหวาย ให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ที่ฉลาก โดยมีเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน ±๑๐ มิลลิเมตร

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๑

๕. คุณลักษณะที่ต้องการ

๕.๑ ลักษณะทั่วไป

ต้องเรียบร้อย แข็งแรง มั่นคง ประณีต สวยงาม มีรูปแบบและรูปทรงที่เหมาะสมกับการใช้งาน ไม่ผุ เปราะ แตก หัก ไม่มีราหรือตำหนิที่เกิดจากการทำลายของมอด ปลวก หรือแมลงอื่น ไม่มีขอบคมและปลายแหลมยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน ไม่มีเสี้ยน รอยแตก รอยร้าว บิด โก่ง หัก งอ หรือตำหนิในชิ้นงานให้เห็นเด่นชัดยกเว้นรอยที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน ซึ่งไม่มีผลเสียต่อการใช้งาน กรณีเป็นชุดเดียวกัน ต้องมีรูปแบบ ลวดลาย และสีที่กลมกลืนเข้ากันได้ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๒ การประกอบ

ต้องเรียบร้อย แข็งแรง มั่นคง ประณีต สวยงาม ไม่มีขอบคมและปลายแหลมยกเว้นกรณีเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน บริเวณรอยต่อต้องเรียบร้อย ไม่แยกออกจากกัน ไม่มีรอยแตกร้าวหรือรอยเครื่องมือจากการประกอบชิ้นงาน ไม่มีกลิ่นของสารเคมีและรอยเปรอะเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน ไม่มีตะปู

และโลหะยื่นพ้นพื้นผิวหน้า

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๓ ลวดลาย (ถ้ามี)

ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ การต่อลวดลายต้องตรงตามลักษณะของลวดลาย

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๔ สี (ถ้ามี)

ต้องเรียบ สม่ำเสมอ ติดแน่น ไม่ด่าง หลุด ลอก หรือเปรอะเปื้อน ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน เมื่อจับหรือสัมผัสแล้วสีต้องไม่ติดมือ

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๕ การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)

ต้องเรียบร้อย ประณีต สวยงาม ติดแน่น เหมาะสมกับชิ้นงาน บริเวณรอยต่อเรียบร้อย ไม่แยกออกจากกัน ไม่มีกลิ่นของสารเคมีและรอยเปรอะเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน ไม่มีขอบคมและปลายแหลม ยกเว้นกรณีเป็นลักษณะเฉพาะของชิ้นงาน กรณีใช้วัสดุธรรมชาติต้องไม่มีราหรือตำหนิที่เกิดจากการทำลายของปลวกหรือแมลงอื่น กรณีใช้พลาสติกต้องไม่มีเสี้ยนหรือครีบ กรณีใช้โลหะต้องไม่มีสนิม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๖ การเคลือบผิว (ถ้ามี)

ต้องเรียบ สม่ำเสมอ ไม่เป็นเม็ด เป็นคราบ แตก หลุดหรือลอก และต้องไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงาม

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๗ การรับน้ำหนัก

๕.๗.๑ โต๊ะ ต้องสามารถรับน้ำหนักเฉลี่ย ๑๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือ เกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๗.๒ เก้าอี้และเตียงนอน ต้องสามารถรับน้ำหนักเฉลี่ย ๒๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือ เกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๗.๓ ตู้และชั้นวางของ ต้องสามารถรับน้ำหนักเฉลี่ย ๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๒

๕.๘ การตกกระแทก (ยกเว้นตู้และชั้นวางของ)

๕.๘.๑ โต๊ะ (ยกเว้นโต๊ะที่มีขาเดียวและไม่ยึดติดกับพื้นโต๊ะ) ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ระยะความสูง ๑๐ เซนติเมตร จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ และปลายขาโต๊ะทั้ง ๔ ขา หรือน้อยกว่า ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา จำนวน ๒๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๘.๒ เก้าอี้ ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ระยะความสูง ๑๐ เซนติเมตร จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ และปลายขาเก้าอี้ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ยกสูง ๑๐ เซนติเมตร และเอียงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

๕.๘.๓ เตียงนอน ขาเตียงนอนหรือมุมเตียงนอนที่ไม่มีขา ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ระยะความสูง ๑๐ เซนติเมตร จำนวน ๑๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ และปลายขาเตียงนอนทั้ง ๔ ขา ต้องสามารถทนทานต่อการตกกระแทกที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา จำนวน ๒๐ ครั้ง ได้โดยไม่เสียรูปทรงหรือเกิดความเสียหาย สามารถใช้งานได้ตามปกติ

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๙.๓

๖. การบรรจุ

๖.๑ หากมีการหุ้มห่อ ให้หุ้มห่อเครื่องเรือนหวายด้วยวัสดุที่สะอาด แห้ง เรียบร้อย และสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับเครื่องเรือนหวายได้

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๗. เครื่องหมายและฉลาก

๗.๑ ที่ฉลากเครื่องเรือนหวายทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมี เลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน

(๑) ชื่อผลิตภัณฑ์ (ตามชื่อ มผช.)

(๒) ชนิด

(๓) ขนาดหรือมิติ เป็นเซนติเมตรหรือเมตร

(๔) เดือน ปีที่ทำ

(๕) ประวัติผลิตภัณฑ์ (ถ้ามี)

(๖) ข้อแนะนำในการใช้และการดูแลรักษา (ถ้ามี)

(๗) ชื่อผู้ทำหรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน

ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๘. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

๘.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง เครื่องเรือนหวายชนิดเดียวกัน ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน

๘.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างต่อไปนี้

๘.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบขนาด การบรรจุ (ถ้ามี) และเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๑ ข้อ ๖. และข้อ ๗. ทุกรายการ จึงจะถือว่าเครื่องเรือนหวายรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๘.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป การประกอบ ลวดลาย (ถ้ามี) สี (ถ้ามี) การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี) และการเคลือบผิว (ถ้ามี) ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๘.๒.๑ แล้ว จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๕.๑ ถึงข้อ ๕.๖ ทุกรายการ จึงจะถือว่าเครื่องเรือนหวายรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๘.๒.๓ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบการรับน้ำหนัก และการตกกระแทก (ยกเว้นตู้และชั้นวางของ) ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๘.๒.๒ แล้ว จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๕.๗ และข้อ ๕.๘ จึงจะถือว่าเครื่องเรือนหวายรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๘.๓ เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างเครื่องเรือนหวายต้องเป็นไปตามข้อ ๘.๒.๑ ข้อ ๘.๒.๒ และข้อ ๘.๒.๓ ทุกข้อ จึงจะถือว่าเครื่องเรือนหวายรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๙. การทดสอบ

๙.๑ การทดสอบขนาด

ใช้เครื่องวัดที่วัดได้ละเอียดถึง ๑ มิลลิเมตร วัดมิติละอย่างน้อย ๒ ตำแหน่ง ที่ให้ค่ามากที่สุด แล้วรายงานผลแต่ละค่า แต่ถ้ามิติใดมีตำแหน่งที่วัดได้เพียงตำแหน่งเดียวก็ให้วัดเพียงตำแหน่งเดียว

๙.๒ การทดสอบการรับน้ำหนัก

๙.๒.๑ คำนวณหาพื้นผิวรับน้ำหนักของตัวอย่างเครื่องเรือนหวายแต่ละชนิด

๙.๒.๒ คำนวณหาจำนวนถุงทราย โดยมีสูตรดังนี้

$$\text{จำนวนถุงทราย} = \frac{\text{พื้นผิวรับน้ำหนัก} \times W}{๑๐ \text{ หรือ } ๕}$$

เมื่อ พื้นผิวรับน้ำหนัก มีหน่วยเป็น ตารางเมตร (m^2)

W เป็นค่าการรับน้ำหนักเฉลี่ยของเครื่องเรือนหวายแต่ละชนิด มีหน่วยเป็น กิโลกรัมต่อตารางเมตร (kg/m^2)

๑๐ เป็นน้ำหนักถุงทราย ๑ ถุง มีหน่วยเป็น กิโลกรัม กรณีทดสอบโต๊ะ เก้าอี้ และเตียงนอน

๕ เป็นน้ำหนักถุงทราย ๑ ถุง มีหน่วยเป็น กิโลกรัม กรณีทดสอบตู้และชั้นวางของ

กรณีที่มีเศษเกินครึ่งหนึ่งให้ปัดขึ้นเป็นจำนวนเต็ม

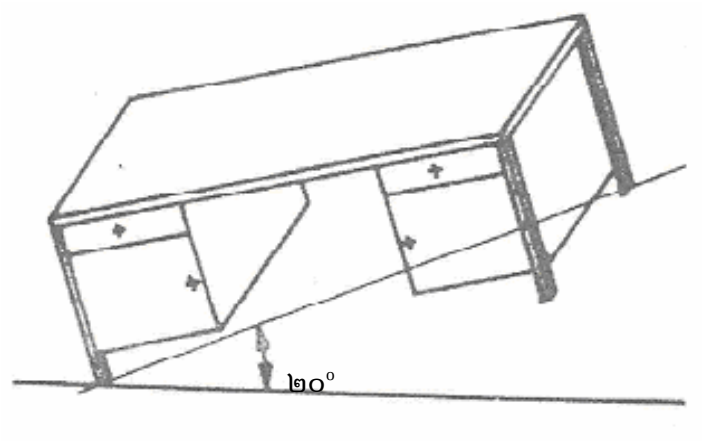
๙.๒.๓ นำถุงทรายตามจำนวนที่คำนวณได้ในข้อ ๙.๒.๒ วางกระจายให้ทั่วพื้นที่ผิวรับน้ำหนักของตัวอย่างเครื่องเรือนหวายแต่ละชนิดเป็นเวลา ๑ ชั่วโมง แล้วตรวจพินิจ

๙.๓ การทดสอบการตกกระแทก (ยกเว้นตู้และชั้นวางของ)

๙.๓.๑ โต๊ะ (ยกเว้นโต๊ะที่มีขาเดียวและไม่ยึดติดกับพื้นโต๊ะ)

๙.๓.๑.๑ ยกตัวอย่างโต๊ะด้านใดด้านหนึ่งให้ขาโต๊ะทั้ง ๒ ขา กรณีโต๊ะที่มีขาเดียวให้ยกทั้งตัว สูงขึ้นจากพื้นในแนวดิ่งเป็นระยะ ๑๐ เซนติเมตร แล้วปล่อยให้ตกลงพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบขาโต๊ะด้านตรงข้ามตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพโต๊ะ

๙.๓.๑.๒ ยกตัวอย่างโต๊ะที่มุมใดมุมหนึ่ง โดยให้ปลายขาโต๊ะด้านที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา แล้วปล่อยให้ตกลงบนพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบมุมที่เหลืออีก ๓ มุม ตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้งต่อมุม แล้วตรวจพินิจสภาพโต๊ะ

รูปที่ ๑ ตัวอย่างการทดสอบการตกกระแทกของโต๊ะแบบมีตู้และลิ้นชัก
(ข้อ ๙.๓.๑.๒)

๙.๓.๒ เก้าอี้

๙.๓.๒.๑ ยกตัวอย่างเก้าอี้ให้ขาเก้าอี้ทั้ง ๔ ขา หรือน้อยกว่า สูงขึ้นจากพื้นในแนวดิ่งเป็นระยะ ๑๐ เซนติเมตร แล้วปล่อยให้ตกลงพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๑๐ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพเก้าอี้

๙.๓.๒.๒ วางตัวอย่างเก้าอี้บนพื้นเอียงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา โดยให้สองขาหน้าของเก้าอี้อยู่ด้านล่างและปลายสองขาหลังอยู่ในแนวเดียวกัน ยกเก้าอี้ในสภาพที่เอียงนี้สูงขึ้นโดยให้ปลายสองขาหน้าของเก้าอี้สูงจากพื้นเอียงเดิม ๑๐ เซนติเมตร เลื่อนพื้นเอียงออก แล้วปล่อยเก้าอี้ให้สองขาหน้าของเก้าอี้ตกลงบนพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบสองขาหลังของเก้าอี้ตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพเก้าอี้

๙.๓.๓ เตียงนอน

๙.๓.๓.๑ ยกตัวอย่างเตียงนอนด้านใดด้านหนึ่งให้ขาเตียงนอนทั้ง ๒ ขา หรือมุมเตียงนอนทั้ง ๒ มุม กรณีเตียงนอนไม่มีขา ให้สูงขึ้นจากพื้นในแนวดิ่งเป็นระยะ ๑๐ เซนติเมตร แล้วปล่อยให้ตกลงพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบขาเตียงนอนหรือมุมเตียงนอนด้านตรงข้ามตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้ง แล้วตรวจพินิจสภาพเตียงนอน

๙.๓.๓.๒ ยกตัวอย่างเตียงนอนที่มุมใดมุมหนึ่ง โดยให้ปลายขาเตียงนอนหรือมุมเตียงนอนที่ไม่มีขาด้านที่ยกสูงทำมุมกับพื้น ๒๐ องศา แล้วปล่อยให้ตกลงบนพื้นอย่างอิสระ ทดสอบซ้ำ จนครบ ๕ ครั้ง จากนั้นทดสอบมุมที่เหลืออีก ๓ มุม ตามวิธีการข้างต้น จนครบ ๕ ครั้งต่อมุม แล้วตรวจพินิจสภาพเตียงนอน
